

Laura Dzalbe
Krāslavas ģimnāzija
12.a klase

“Mana atbildība nākamo paaudžu priekšā”

Pedagogs: Dzintra Rateniece

Mana atbildība nākamo paaudžu priekšā

Ikdienā mēs reti kurš aizdomājamies par nākamo paaudžu dzīvi un mūsu ietekmi uz to. Rakstnieks Marsels Prusts reiz teica: “Mēs neesam vieni paši uz pasaules un, lai ko arī mēs nedarītu, mēs esam atbildīgi par to, kas notiek ar citiem.” Lai nākamajām paaudzēm būtu dzīvei labvēlīgi apstākļi, mums ir jāveicina sava atbildība, it īpaši jaunāko paaudžu priekšā.

Manuprāt, būtisku loma ir tīrai videi, kura ir nopietni apdraudēta, tāpēc mana un manu vienaudžu atbildība ir samazināt ekoloģiskās pēdas nospiedumu, lai nākamās paaudzes varētu dzīvot tīras Daugavas krastos, veselīgā valstī. Vides kvalitāte taču ir viena no cilvēktiesībām, ko garantē Latvijas Satversme. Kā mēs to varam darīt? Sākot ar mazām lietām un pārdomājot ikdienas paradumus, mēs varam soli pa solim kļūt draudzīgāki videi, piemēram, šķirojot atkritumus, vairāk pārvietojoties kājām, nevis ar auto utt. Personīgi es nododu plastmasas pudeles depoziņa punktus, kā arī ikdienā, ejot uz veikalu izmantoju paššūto iepirkuma maisiņu, lai plastmasas maisiņi tiktu lietoti mazāk.

Es esmu atbildīga ne tikai par saviem darbiem, bet arī par vārdiem un valodu, kurā es runāju- latviešu valodu. Esmu neliela daļiņa no latviešu tautas, bet tik un tā esmu atbildīga par valodas izdzīvošanu un nodošanu nākamajām paaudzēm. Pirmkārt, viens no maniem pienākumiem ir ne tikai runāt latviešu valodā ģimenē, bet arī ar draugiem un paziņām, kam dzimtā valoda nav latviešu. Manuprāt, tas ir ļoti aktuāli, jo ikdienā Krāslavā bieži vien sastopos ar situāciju, kad cilvēki ar cittautieti izvēlas komunicēt krievu valodā, pat ja zina, ka viņš pārvalda latviešu valodu un saziņa varētu notikt latviski. Otrkārt, būtiski ir, kā es runāju, cik pareizs ir manas dzimtās valodas lietojums un vai tā netiek piesārņota. Šīs problēmas ir raksturīgas arī manā skolā. Skolēniem ir ieradums komunicēt krievu valodā un stundās skolēniem kļūst grūtāk izpausties latviešu valodā, valoda tiek piesārņota, jo frāzes bieži vien tiek nepareizi tulkotas no krievu valodas, kas rada stila kļūdas.

Būtiski ir turpināt savu senču tradīcijas un nodot tās nākamajām paaudzēm. Tradīcijas nav tikai izklaide, bet gan darbība, kas saliedē visus kopā un vieno mūsu dzimtu. Es uzskatu, ka mūsdienās var novērot, ka tradīcijas kļūst arvien īslaicīgākas un nenoturīgākas, tādēļ ir būtiski tās ievērot ik gadu, lai turpmāk cilvēkiem būtu saikne ar pagātņi. Man īpaši tuvas ir Ziemassvētku un Līgo tradīcijas Dzalbu dzimtā, kuras es labprāt vēlētos nodot tālāk. Ziemassvētkos tā ir mājas pušķošana, savukārt Līgo dienā vainagu pīšana un dziesmu dziedāšana pie ugunskura.

To, kāda kļūs nākamā paaudze, ir arī manās rokās, jo esam tie cilvēki, no kuriem tiek ņemts piemērs. Mūsu pēdas iemin taciņu uz nākotni.